

การใช้วิเศษณูประโยคบอกเวลาในงานเขียนและงานแปล

ในบทนี้ ผู้วิจัยมุ่งวิเคราะห์เปรียบเทียบความถี่ของการปรากฏของวิเศษณูประโยคบอกเวลาในบทความที่คนไทยเขียน (ซึ่งผู้วิจัยจะเรียกว่า งานเขียน) และในบทความที่คนไทยแปลจากภาษาอังกฤษ (ซึ่งผู้วิจัยจะเรียกว่า งานแปล) ทั้งนี้เพื่อจะวัดตีความได้ว่า ความถี่ที่เพิ่มขึ้นของวิเศษณูประโยคบอกเวลานั้น เนื่องมาจากอิทธิพลของการสัมผัสกับภาษาอังกฤษหรือไม่ โดยผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานของการวิจัยไว้ว่า ประเภทและความถี่ของการปรากฏวิเศษณูประโยคบอกเวลาในบทความภาษาไทยที่แปลจากภาษาอังกฤษ มีมากกว่าในบทความภาษาไทยที่ไม่ใช่งานแปล

และเนื่องจากบทความวิชาการที่คนไทยแปลจากภาษาอังกฤษ เริ่มปรากฏแพร่หลายในสมัยรัตนโกสินทร์ยุคปลาย (ช่วงปีพ.ศ. 2445 เป็นต้นไป) การนำเสนอเรื่องการใช้วิเศษณูประโยคบอกเวลาในงานเขียนและงานแปล จึงทำได้โดยสุ่มตัวอย่างข้อมูลจากบทความวิชาการที่แปลจากภาษาอังกฤษ เพื่อเปรียบเทียบกับตัวอย่างข้อมูลจากบทความที่คนไทยเขียน ในสมัยรัตนโกสินทร์ยุคปลายเท่านั้น

ผู้วิจัยแบ่งเนื้อหาเป็น 3 ส่วน คือ 1) ประเภทของวิเศษณูประโยคบอกเวลาที่ปรากฏในงานเขียนและงานแปล 2) ความถี่ของการปรากฏวิเศษณูประโยคบอกเวลาในงานเขียนและงานแปล และ 3) ความถี่ของการปรากฏวิเศษณูประโยคบอกเวลาจำแนกตามโครงสร้างทางวากยสัมพันธ์ในงานเขียนและงานแปล

ในการนำเสนอเนื้อหาส่วนที่ 1 ผู้วิจัยจะแสดงว่ามีหรือไม่มีวิเศษณูประโยคบอกเวลาประเภทใดปรากฏในงานเขียนและงานแปลบ้าง เนื้อหาส่วนที่ 2 ผู้วิจัยจะแสดงความถี่ของการปรากฏวิเศษณูประโยคบอกเวลาในงานเขียนและงานแปล โดยไม่จำแนกโครงสร้างทางวากยสัมพันธ์ของประโยค และเนื้อหาส่วนที่ 3 ผู้วิจัยจะแสดงว่ามีหรือไม่มีโครงสร้างวิเศษณูประโยคบอกเวลาประเภทใดปรากฏในงานเขียนและงานแปลบ้าง รวมทั้งแสดงความถี่ของการปรากฏวิเศษณูประโยคบอกเวลาจำแนกตามโครงสร้างทางวากยสัมพันธ์ของประโยคในงานเขียนและงานแปล

สำหรับเนื้อหาส่วนที่ 2 และ 3 นอกจากจะแสดงความถี่ของการปรากฏแล้ว ผู้วิจัยจะใช้การทดสอบไค-สแควร์ (chi-square test หรือ χ^2 test) ตรวจสอบดูความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของการปรากฏวิเศษณูประโยคบอกเวลาในงานเขียนและงานแปลว่า ความแตกต่างในความถี่ของการปรากฏของวิเศษณูประโยคบอกเวลาในงานทั้งสองประเภทมีนัยสำคัญทางสถิติ

หรือไม่

การทดสอบไค-สแควร์* (chi-square test หรือ χ^2 test) คือการตรวจสอบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวกัน เมื่อข้อมูลที่รวบรวมได้เป็นข้อมูลในระดับนามบัญญัติ (nominal scales) ซึ่งจะเป็นข้อมูลที่อยู่ในรูปของความถี่ สัดส่วน หรือร้อยละ โดยที่ตัวแปรแต่ละตัวแบ่งเป็นประเภท หรือเป็นกลุ่มย่อยๆ ตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวนี้ เรียกว่า การทดสอบความเป็นอิสระ (test of independence) การทดสอบค่าไค-สแควร์ จะบอกเพียงแต่ว่าตัวแปร 2 ตัวมีความสัมพันธ์กันหรือไม่เท่านั้น ค่าไค-สแควร์ (χ^2) ที่คำนวณได้จะต้องนำไปเปรียบเทียบกับค่าไค-สแควร์จากตาราง (critical value of chi-square) ณ ระดับนัยสำคัญ (level of significance หรือ p) ที่ตั้งไว้ ถ้าค่า χ^2 ที่ได้จากการคำนวณ มากกว่าหรือเท่ากับค่า χ^2 จากตาราง แสดงว่าผลการทดสอบมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า ตัวแปรทั้ง 2 ตัวนั้น มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญที่ตั้งไว้ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ตัวแปร 2 ตัวนั้นไม่เป็นอิสระจากกัน แต่ถ้าค่า χ^2 ที่ได้จากการคำนวณ น้อยกว่าค่า χ^2 จากตารางแสดงว่า ผลการทดสอบไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ตัวแปร 2 ตัวเป็นอิสระจากกัน

7.1 ประเภทของวิเศษณานุกรมประโยคบอกเวลาที่ปรากฏในงานเขียนและงานแปล

ดังได้กล่าวรายละเอียดไว้ในข้อ 3.1 แล้วว่าวิเศษณานุกรมประโยคบอกเวลาในภาษาไทยงานแปลตามความหมายได้ 5 ประเภท เรียงตามลำดับการปรากฏตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน คือ

วิเศษณานุกรมประโยคบอกเวลาเดียวกัน เริ่มปรากฏในข้อมูลครั้งแรกช่วงปีพ.ศ. 2345

* ดูรายละเอียดเรื่อง "การทดสอบไค-สแควร์" ได้จาก เทคนิคการวิจัยสถิติเพื่อการวิจัย ของผู้ช่วยศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ (2525: 199-211) หรือดูรายละเอียดภาษาอังกฤษเรื่อง "Statistical tests of nominal data Chi-square" จากหนังสือ Research Design and Statistics for Applied Linguistics ของ Evelyn Hatch และ Hossein Farhady (1982: 165-172)

วิเศษณานุประโยคบอกเวลาเริ่มต้น เริ่มปรากฏในข้อมูลครั้งแรกช่วงปีพ.ศ. 2365

วิเศษณานุประโยคบอกเวลาสิ้นสุด เริ่มปรากฏในข้อมูลครั้งแรกช่วงปีพ.ศ. 2365

วิเศษณานุประโยคบอกเวลาก่อน เริ่มปรากฏในข้อมูลครั้งแรกช่วงปีพ.ศ. 2425

วิเศษณานุประโยคบอกเวลาภายหลัง เริ่มปรากฏในข้อมูลครั้งแรกช่วงปีพ.ศ. 2465

ผู้วิจัยมีข้อสังเกตว่า ประเภทของวิเศษณานุประโยคบอกเวลา ที่ปรากฏในงานแปลตั้งแต่ช่วงปีพ.ศ. 2445 จนถึงช่วงปีพ.ศ. 2465 ซึ่งเป็นช่วงก่อนจะปรากฏวิเศษณานุประโยคบอกเวลาภายหลัง น่าจะมีจำนวนมากกว่าในงานเขียน และวิเศษณานุประโยคบอกเวลาในงานแปล น่าจะมีจำนวนครบทั้ง 5 ประเภทก่อนในงานเขียน และเพื่อทดสอบสมมุติฐานเกี่ยวกับเรื่อง ประเภทของวิเศษณานุประโยคบอกเวลาที่ตั้งไว้ว่า ประเภทของวิเศษณานุประโยคบอกเวลาในบทความภาษาไทยที่แปลจากภาษาอังกฤษ มีมากกว่าในบทความภาษาไทยที่ไม่ใช่งานแปล ผู้วิจัยจะเปรียบเทียบการปรากฏของวิเศษณานุประโยคบอกเวลาประเภทต่างๆ จำนวนตามความหมายในงานเขียนกับในงานแปล เพื่อดูว่ามีวิเศษณานุประโยคบอกเวลาประเภทใดปรากฏในงานเขียนและในงานแปลบ้าง และจำนวนประเภทของวิเศษณานุประโยคบอกเวลาในงานแปล จะมีมากกว่าในงานเขียนหรือไม่

ตารางที่ 11 และ 12 เป็นตารางแสดงการปรากฏของวิเศษณานุประโยคบอกเวลาประเภทต่างๆ ในงานเขียนและงานแปล ตามลำดับ ช่องแรกของตารางทั้งสอง แสดงประเภทของวิเศษณานุประโยคบอกเวลาทั้ง 5 ประเภทดังกล่าวข้างต้น ช่องที่ 2-11 แสดงปีพ.ศ.แรก ซึ่งเป็นปีตัวแทนของแต่ละช่วง 10 ปี

เมื่อเปรียบเทียบการปรากฏจากตารางที่ 11 และ 12 จะพบว่า จำนวนประเภทของวิเศษณานุประโยคบอกเวลา ที่ปรากฏในงานเขียนและในงานแปลมีจำนวนเท่ากัน คือ 5 ประเภท ได้แก่ วิเศษณานุประโยคบอกเวลาเดียวกัน บอกเวลาเริ่มต้น บอกเวลาสิ้นสุด บอกเวลาก่อน และบอกเวลาภายหลัง ในช่วงแรกคือ ปีพ.ศ. 2445 จำนวนประเภทของวิเศษณานุประโยคบอกเวลาที่ปรากฏในงานเขียนและงานแปลอาจไม่เท่ากัน คืองานเขียนมี 4 ประเภท ได้แก่ วิเศษณานุประโยคบอกเวลาเดียวกัน บอกเวลาเริ่มต้น บอกเวลาสิ้นสุด และบอกเวลาก่อน ส่วนในงานแปลมี 2 ประเภท คือ วิเศษณานุประโยคบอกเวลาเดียวกัน และบอกเวลาสิ้นสุด แต่ต่อมาในช่วงปีพ.ศ. 2455 วิเศษณานุประโยคบอกเวลาที่ปรากฏในงานเขียนและในงานแปล ก็มีจำนวน 4 ประเภทเท่ากัน คือ วิเศษณานุประโยคบอกเวลาเดียวกัน บอกเวลาเริ่มต้น บอกเวลาสิ้นสุด และบอกเวลาก่อน เนื่องจากมีวิเศษณานุประโยคบอกเวลาเริ่มต้น และบอกเวลาก่อนปรากฏเพิ่มขึ้นในงานแปล และเมื่อวิเศษณานุประโยคบอกเวลาภายหลังปรากฏในงานเขียนและงานแปลในช่วงปีพ.ศ.

ตารางที่ 11 การปรากฏวิเศษณูประโยคนอกเวลาประเภทต่างๆในบทความที่คนไทยเขียน

ปีพ.ศ.	2445	2455	2465	2475	2485	2495	2505	2515	2525	2535
ประเภท										
วิเศษณูประโยค										
นอกเวลาเดียวกัน	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
นอกเวลาเริ่มต้น	X	X	X	O	O	X	X	O	X	X
นอกเวลาสิ้นสุด	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
นอกเวลาก่อน	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
นอกเวลาภายหลัง	O	O	X	X	X	X	X	X	X	O

ตารางที่ 12 การปรากฏวิเศษณูประโยคนอกเวลาประเภทต่างๆในบทความที่แปลจากภาษาอังกฤษ

ปีพ.ศ.	2445	2455	2465	2475	2485	2495	2505	2515	2525	2535
ประเภท										
วิเศษณูประโยค										
นอกเวลาเดียวกัน	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
นอกเวลาเริ่มต้น	O	X	X	X	O	X	O	X	O	O
นอกเวลาสิ้นสุด	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
นอกเวลาก่อน	O	X	O	X	X	X	X	X	X	X
นอกเวลาภายหลัง	O	O	X	X	X	X	X	X	X	X

* เครื่องหมาย X หมายถึง มีข้อมูลประเภทนั้นปรากฏในบทความ
 O หมายถึง ไม่มีข้อมูลประเภทนั้นปรากฏในบทความ

2465 จำนวนประเภทวิเศษณูประโยคบอกเวลาที่ปรากฏในงานเขียนและงานแปล จึงมีจำนวนเพิ่มขึ้นจาก 4 ประเภท เป็น 5 ประเภทเท่ากัน ดังกล่าวข้างต้น

วิเศษณูประโยคบอกเวลาทั้ง 5 ประเภท ที่ปรากฏในงานเขียนและงานแปล อาจไม่ได้ปรากฏครบทั้ง 5 ประเภท ในช่วงเวลาเดียวกันเสมอไป อาจมีบางช่วงที่ไม่ปรากฏวิเศษณูประโยคบอกเวลาประเภทใดประเภทหนึ่งก็ได้

กล่าวโดยสรุปคือ วิเศษณูประโยคบอกเวลาที่ปรากฏในงานเขียนและงานแปลมีจำนวน 5 ประเภทเท่ากัน คือ วิเศษณูประโยคบอกเวลาเดียวกัน บอกเวลาเริ่มต้น บอกเวลาสิ้นสุด บอกเวลาก่อน และบอกเวลาภายหลัง ซึ่งข้อสรุปดังกล่าวไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า ประเภทของวิเศษณูประโยคบอกเวลาในบทความที่คนไทยแปลจากภาษาอังกฤษ มีมากกว่าในบทความภาษาไทยที่ไม่ใช่งานแปล

7.2 ความถี่ของการปรากฏวิเศษณูประโยคบอกเวลาในงานเขียนและงานแปล

ผู้วิจัยมุ่งวิเคราะห์หาความถี่ของการปรากฏวิเศษณูประโยคบอกเวลาในงานเขียนเปรียบเทียบกับงานแปล เพื่อดูว่าความถี่ของการปรากฏวิเศษณูประโยคบอกเวลาในบทความที่แปลจากภาษาอังกฤษ มีมากกว่าในบทความที่ไม่ใช่งานแปลหรือไม่ ผู้วิจัยจะตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของการปรากฏวิเศษณูประโยคบอกเวลาในงานเขียนกับงานแปล ด้วยการทดสอบไค-สแควร์ (chi-square test หรือ X^2 test)

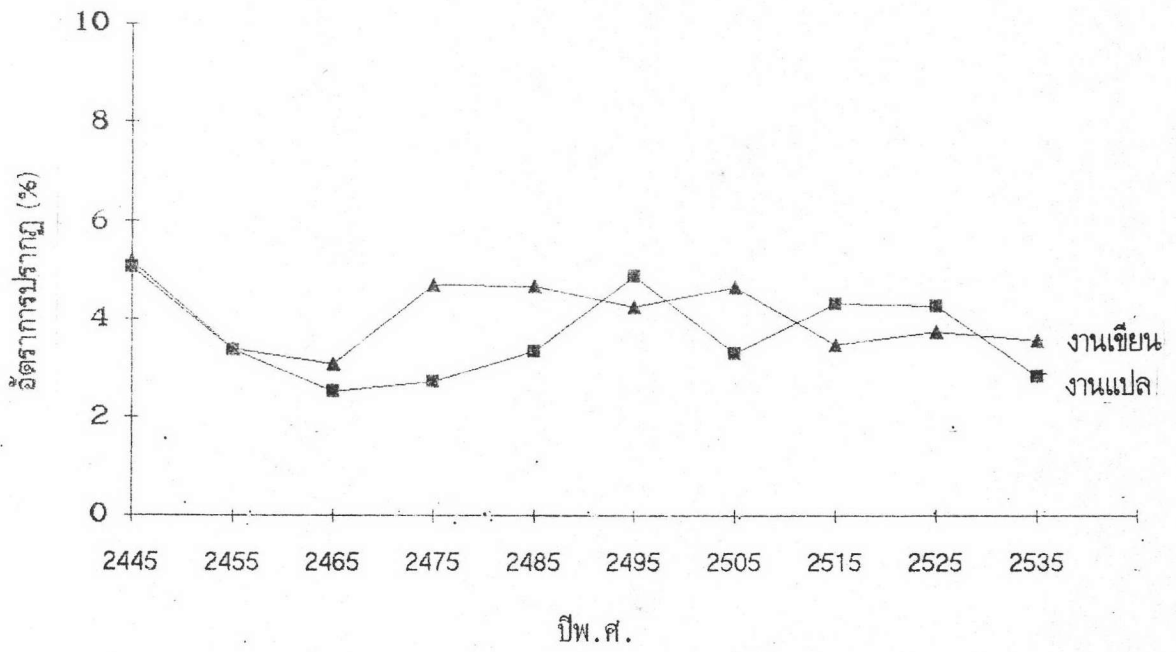
ความถี่ของการปรากฏวิเศษณูประโยคบอกเวลาในงานเขียนและงานแปล แสดงไว้ในตารางที่ 13 ซึ่งแบ่งเป็น 3 ส่วนใหญ่ๆ คือ ช่วงปีพ.ศ.ที่สุ่มตัวอย่างข้อมูล ความถี่ของการปรากฏวิเศษณูประโยคบอกเวลาในบทความที่คนไทยเขียน และความถี่ของการปรากฏวิเศษณูประโยคบอกเวลาในบทความที่แปลจากภาษาอังกฤษ ช่องที่ 1 แสดงช่วงปีพ.ศ.แรก ซึ่งเป็นปีตัวแทนของแต่ละช่วง 10 ปี ช่องที่ 2 ถึง 4 แสดงความถี่ของการปรากฏวิเศษณูประโยคบอกเวลาในงานเขียน ช่องที่ 5 ถึง 7 แสดงความถี่ของการปรากฏวิเศษณูประโยคบอกเวลาในงานแปล ช่องที่ 2 และช่องที่ 5 แสดงจำนวนรวมของประโยคทั้งหมดที่ปรากฏในงานเขียนและงานแปลตามลำดับ ช่องที่ 3-4 และ 6-7 แสดงจำนวนและอัตราร้อยละของวิเศษณูประโยคบอกเวลาที่ปรากฏในงานเขียนและงานแปล ตามลำดับ แถวสุดท้ายของตาราง แสดงผลเฉลี่ยของความถี่ของการปรากฏและ เมื่อนำอัตราการปรากฏจากช่องที่ 4 และ 7 จากตารางที่ 13 มาแสดงไว้ในรูป

ตารางที่ 13 ความถี่ของการปรากฏวิเศษณูประโยคบอกเวลาในบทความที่คนไทยเขียน และในบทความที่แปลจากภาษาอังกฤษ

ปีพ.ศ.	บทความที่คนไทยเขียน			บทความที่แปลจากภาษาอังกฤษ		
	จำนวนประโยคทั้งหมด	วิเศษณูประโยคบอกเวลา		จำนวนประโยคทั้งหมด	วิเศษณูประโยคบอกเวลา	
		จำนวน	ร้อยละ		จำนวน	ร้อยละ
2445	1839	95	5.17	2109	107	5.07
2455	2559	87	3.4	2494	84	3.37
2465	2596	80	3.08	2271	57	2.51
2475	1761	83	4.71	2307	63	2.73
2485	1728	81	4.69	1795	60	3.34
2495	1860	79	4.25	1454	71	4.88
2505	1890	88	4.66	1813	60	3.31
2515	1954	68	3.48	1800	78	4.33
2525	1767	66	3.74	1820	78	4.29
2535	1595	57	3.57	1661	47	2.83
ผลเฉลี่ย	19,549	78.4	4.01	19,524	705	3.61

$\chi^2 = 14.74$ d.f. = 9 $p > 0.01$

ภาพที่ 4 ความถี่ของการปรากฏวิเศษณ์บุรุษคบอกเวลา

ในบทความที่คนไทยเขียนและบทความที่แปลจากภาษาอังกฤษ

ของกราฟจะได้กราฟดังปรากฏในภาพที่ 4

จากตารางที่ 13 จะเห็นได้ว่า ตั้งแต่ช่วงปีพ.ศ. 2445 ถึงช่วงปีพ.ศ. 2485 อัตราการปรากฏของวิเศษณูประโยคบอกเวลาในงานเขียน มีมากกว่าในงานแปลประมาณไม่เกิน 2% มีเพียงบางช่วงที่อัตราการปรากฏของวิเศษณูประโยคบอกเวลาในงานแปลมีมากกว่าในงานเขียน แต่ก็มากกว่าประมาณไม่เกิน 1% (ช่วงปีพ.ศ. 2495 2515 2525) ในช่วงปีพ.ศ. 2535 อัตราการปรากฏของวิเศษณูประโยคบอกเวลาในงานเขียน ยังคงมีมากกว่าในงานแปลประมาณ 0.75% นอกจากนี้ ผลเฉลี่ยของอัตราการปรากฏ ยังแสดงว่าอัตราการปรากฏของวิเศษณูประโยคบอกเวลาในงานเขียนมีมากกว่าในงานแปล

เมื่อใช้การทดสอบไค-แอสควร์ (chi-square test หรือ χ^2 test) ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของการปรากฏวิเศษณูประโยคบอกเวลาในงานเขียนกับในงานแปลปรากฏว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้จากตารางที่ 13 คือ 14.74 น้อยกว่าค่า χ^2 จากตาราง (critical value of chi-square = 21.6660) ณ ระดับนัยสำคัญ (p) 0.01 แสดงว่าผลการทดสอบไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า ความถี่ของการปรากฏวิเศษณูประโยคบอกเวลาในงานเขียนกับในงานแปลไม่มีความสัมพันธ์กัน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าความถี่ของการปรากฏวิเศษณูประโยคบอกเวลาในงานเขียนกับในงานแปลเป็นอิสระจากกัน

กล่าวโดยสรุป คือ ความถี่ของการปรากฏวิเศษณูประโยคบอกเวลาในงานเขียนโดยเฉลี่ยแล้ว อาจจะมีมากกว่าในงานแปล แต่ความถี่ของการปรากฏวิเศษณูประโยคบอกเวลาในงานเขียนกับในงานแปลไม่มีความสัมพันธ์กัน

เราจึงอาจสรุปได้ว่า จำนวนวิเศษณูประโยคบอกเวลาที่แตกต่างกันนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าจะ เป็นงานเขียนหรืองานแปล และไม่ได้เป็นผลมาจากการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

7.3 ความถี่ของการปรากฏวิเศษณูประโยคบอกเวลาจำแนกตามโครงสร้างทางวากยสัมพันธ์ในงานเขียนและงานแปล

วิเศษณูประโยคบอกเวลาจำแนกตามโครงสร้างทางวากยสัมพันธ์ของประโยคได้ 4 ประเภท คือ ประเภทโครงสร้างประโยคย่อย ประเภทโครงสร้างคุณูประโยคขยายคำนามเกี่ยวกับเวลา (ในงานวิจัยส่วนนี้ ผู้วิจัยจะเรียกโครงสร้างชนิดนี้โดยย่อว่า โครงสร้างคุณา) ประเภทโครงสร้างประโยคเต็มเต็ม และประเภทที่มีหน่วยแสดงวิเศษณูประโยคบอกเวลาสองชนิด

ผสมกัน (หรือประเภทผสม)

ผู้วิจัยจะเปรียบเทียบการปรากฏของวิเศษณานุประโยคบอกเวลาโครงสร้างประเภทต่างๆในงานเขียนกับในงานแปล เพื่อดูว่า มีวิเศษณานุประโยคบอกเวลาโครงสร้างประเภทใดปรากฏในงานเขียนและในงานแปลบ้าง และจำนวนโครงสร้างของวิเศษณานุประโยคบอกเวลาในงานแปล จะมีมากกว่าในงานเขียนหรือไม่ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังมุ่งวิเคราะห์ความถี่ของการปรากฏวิเศษณานุประโยคบอกเวลา ที่มีโครงสร้างทางวากยสัมพันธ์แต่ละประเภท ในงานเขียนเปรียบเทียบกับในงานแปล เพื่อดูว่า ความถี่ของการปรากฏโครงสร้างแต่ละประเภท ในงานเขียนแตกต่างกับในงานแปลหรือไม่

ตารางที่ 14 และ 15 เป็นตารางแสดงการปรากฏของวิเศษณานุประโยคบอกเวลาโครงสร้างประเภทต่างๆ ในงานเขียนและในงานแปล ตามลำดับ ช่องแรกของตารางทั้งสองแสดงโครงสร้างทางวากยสัมพันธ์ของวิเศษณานุประโยคบอกเวลาทั้ง 4 ประเภท ดังกล่าวข้างต้น ช่องที่ 2-11 แสดงปีพ.ศ.แรก ซึ่งเป็นปีตัวแทนของแต่ละช่วง 10 ปี

เมื่อเปรียบเทียบการปรากฏจากตารางที่ 14 และ 15 จะพบว่า จำนวนโครงสร้างของวิเศษณานุประโยคบอกเวลา ที่ปรากฏในงานเขียนและในงานแปล มีจำนวนเท่ากัน คือ 4 ประเภท ได้แก่ ประเภทโครงสร้างประโยคย่อย ประเภทโครงสร้างคุณานุประโยคขยายคำนามเกี่ยวกับเวลา ประเภทโครงสร้างประโยคเติมเต็ม และประเภทผสม ในช่วงแรก คือช่วงปีพ.ศ. 2445 ทั้งในงานเขียนและในงานแปล มีจำนวนโครงสร้างของวิเศษณานุประโยคบอกเวลาปรากฏ 3 ประเภท คือ ประเภทโครงสร้างประโยคย่อย ประเภทโครงสร้างคุณาฯ และประเภทผสม และตั้งแต่ช่วงปีพ.ศ. 2455 ทั้งในงานเขียนและในงานแปล มีจำนวนโครงสร้างของวิเศษณานุประโยคบอกเวลาปรากฏเพิ่มขึ้นเป็น 4 ประเภทเท่ากัน โครงสร้างที่ปรากฏเพิ่มขึ้นทั้งในงานเขียนและในงานแปล คือ โครงสร้างประโยคเติมเต็ม

กล่าวโดยสรุปก็คือ จำนวนโครงสร้างของวิเศษณานุประโยคบอกเวลา ที่ปรากฏในงานเขียนและในงานแปลนั้นไม่แตกต่างกัน ทั้งในงานเขียนและในงานแปลมีโครงสร้างของวิเศษณานุประโยคบอกเวลา ปรากฏอยู่ 4 ประเภทเท่ากัน คือ ประเภทโครงสร้างประโยคย่อย ประเภทโครงสร้างคุณานุประโยคขยายคำนามเกี่ยวกับเวลา ประเภทโครงสร้างประโยคเติมเต็ม และประเภทผสม

ตารางที่ 14 การปรากฏวิเศษยานุประโยคนอกเวลาโครงสร้างประเภทต่างๆ
ในบทความที่คนไทยเขียน

ปีพ.ศ.	2445	2455	2465	2475	2485	2495	2505	2515	2525	2535
ประเภท										
โครงสร้าง										
ประโยคย่อย	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
คูปานุประโยคฯ	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
ประโยคเต็มเต็ม	O	X	X	X	X	X	X	X	X	X
ประเภทผสม	X	X	X	O	X	O	X	O	X	X

ตารางที่ 15 การปรากฏวิเศษยานุประโยคนอกเวลาโครงสร้างประเภทต่างๆในบทความ
ที่แปลจากภาษาอังกฤษ

ปีพ.ศ.	2445	2455	2465	2475	2485	2495	2505	2515	2525	2535
ประเภท										
โครงสร้าง										
ประโยคย่อย	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
คูปานุประโยคฯ	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
ประโยคเต็มเต็ม	O	X	X	X	X	X	X	X	X	X
ประเภทผสม	X	X	X	X	O	O	X	X	O	O

* เครื่องหมาย X หมายถึง มีข้อมูลประเภทนั้นปรากฏในบทความ
O หมายถึง ไม่มีข้อมูลประเภทนั้นปรากฏในบทความ

ส่วนตารางที่ 16 เป็นตารางแสดงความถี่ของการปรากฏวิเศษณูประโยคบอกเวลาประเภทโครงสร้างประโยคย่อยในงานเขียนและงานแปล ตามลำดับ และตารางที่ 17 เป็นตารางแสดงความถี่ของการปรากฏวิเศษณูประโยคบอกเวลาโครงสร้างประเภทอื่นๆ ในงานเขียนและงานแปล

ในตารางที่ 16 ช่องแรกของตารางจะแสดงปีพ.ศ.แรก ซึ่งเป็นปีตัวแทนของแต่ละช่วง 10 ปี ช่องที่ 2 และ 3 แสดงจำนวนรวมและอัตราร้อยละของวิเศษณูประโยคบอกเวลาที่ปรากฏในงานเขียน ช่องที่ 4 และ 5 แสดงจำนวนและอัตราร้อยละของวิเศษณูประโยคบอกเวลาประเภทโครงสร้างประโยคย่อยที่ปรากฏในงานเขียน ส่วนช่องที่ 6 และ 7 แสดงจำนวนรวมและอัตราร้อยละของวิเศษณูประโยคบอกเวลาที่ปรากฏในงานแปล และช่องที่ 8 และ 9 แสดงจำนวนและอัตราร้อยละของวิเศษณูประโยคบอกเวลาประเภทโครงสร้างประโยคย่อยที่ปรากฏในงานแปล

จากตารางที่ 16 เมื่อดูจากแต่ละช่วง 10 ปีแล้ว จะเห็นได้ว่าตั้งแต่ช่วงปีพ.ศ. 2445 ถึงช่วงปีพ.ศ. 2465 อัตราการปรากฏของโครงสร้างประโยคย่อยในงานเขียนมีมากกว่าในงานแปลประมาณ 5-8% และในช่วงปีพ.ศ. 2475 อัตราการปรากฏของโครงสร้างประโยคย่อยในงานเขียนยังคงมีมากกว่าในงานแปล สูงถึงประมาณ 30% ส่วนในช่วงปีพ.ศ. 2485 อัตราการปรากฏของโครงสร้างประโยคย่อยในงานเขียน กลับมีต่ำกว่าในงานแปลประมาณ 20% แต่หลังจากนั้นคือช่วงปีพ.ศ. 2495 ถึงช่วงปีพ.ศ. 2525 อัตราการปรากฏของโครงสร้างประโยคย่อยในงานเขียนก็มีสูงกว่าในงานแปลอีก ประมาณตั้งแต่ 5-30% สำหรับในช่วงปีพ.ศ. 2535 อัตราการปรากฏของโครงสร้างประโยคย่อยในงานเขียนต่ำกว่าในงานแปลประมาณ 10% เมื่อเปรียบเทียบผลเฉลี่ยแล้ว จะพบว่า อัตราการปรากฏของโครงสร้างประโยคย่อยในงานเขียนมากกว่าในงานแปล ความถี่ของการปรากฏวิเศษณูประโยคบอกเวลาประเภทโครงสร้างประโยคย่อย จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า อัตราการปรากฏของโครงสร้างประโยคย่อยในงานเขียนนั้นมีมากกว่าในงานแปล

ตารางที่ 16. ความถี่ของการปรากฏวิเศษณ์ประโยคบอกเวลาประเภทโครงสร้างประโยคย่อย
ในบทความที่คนไทยเขียน และบทความที่แปลจากภาษาอังกฤษ

ปีพ.ศ.	บทความที่คนไทยเขียน				บทความที่แปลจากภาษาอังกฤษ			
	ผลรวม วิเศษณ์บอกเวลา		โครงสร้าง ประโยคย่อย		ผลรวม วิเศษณ์บอกเวลา		โครงสร้าง ประโยคย่อย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2445	95	100	87	91.58	107	100	92	85.98
2455	87	100	72	82.76	84	100	66	78.57
2465	80	100	71	88.75	57	100	46	80.7
2475	83	100	75	90.36	63	100	39	61.91
2485	81	100	56	69.14	60	100	54	90
2495	79	100	62	78.48	71	100	52	73.24
2505	88	100	75	85.23	60	100	39	65
2515	68	100	61	89.71	78	100	50	64.1
2525	66	100	50	75.76	78	100	36	46.15
2535	57	100	37	64.91	47	100	35	74.47
ผลเฉลี่ย	784	100	646	82.4	705	100	509	72.2

$$\chi^2 = 16.82 \quad d.f. = 9 \quad p > 0.01$$

เมื่อใช้การทดสอบไค-สแควร์ ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ของการปรากฏ
โครงสร้างประโยคย่อยในงานเขียนกับงานแปล ปรากฏว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้ จากตารางที่
16 คือ 16.82 น้อยกว่าค่า χ^2 จากตาราง (critical value of chi-square =
21.6660) แสดงว่า ผลการทดสอบไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า ความถี่ของการปรากฏวิ
เศษณานุกรมประโยคบอกเวลาประเภทโครงสร้างประโยคย่อยในงานเขียนกับงานแปลไม่มีความสัม
พันธ์กัน

กล่าวโดยสรุปคือ ความถี่ของการปรากฏวิเศษณานุกรมประโยคบอกเวลาประเภทโครง
สร้างประโยคย่อยในงานเขียนอาจจะมีมากกว่าในงานแปล แต่ความถี่ของการปรากฏโครงสร้าง
ประโยคย่อยในงานเขียนกับงานแปลไม่มีความสัมพันธ์กัน เราจึงอาจสรุปได้ว่า จำนวนวิเศษณา
นุกรมประโยคบอกเวลาประเภทโครงสร้างประโยคย่อยที่แตกต่างกันนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าจะเป็นงาน
เขียนหรืองานแปล และไม่ได้เป็นผลมาจากการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

ตารางที่ 17 เป็นตารางแสดงความถี่ของการปรากฏวิเศษณานุกรมประโยคบอกเวลา
โครงสร้างประเภทอื่นๆ คือประเภทโครงสร้างคณาฯ ประเภทโครงสร้างประโยคเต็มเต็ม และ
ประเภทผสม ในงานเขียนและงานแปล

ช่องแรกของตารางที่ 17 แสดงปีพ.ศ.แรกซึ่งเป็นปีตัวแทนของแต่ละช่วง 10 ปี
ช่องที่ 2 และ 3 แสดงจำนวนรวมและอัตราร้อยละของวิเศษณานุกรมประโยคบอกเวลาปรากฏในงาน
เขียน ช่องที่ 4 และ 5 แสดงจำนวนและอัตราร้อยละของวิเศษณานุกรมประโยคบอกเวลาโครงสร้าง
ประเภทอื่นๆ ที่ปรากฏในงานเขียน ส่วนช่องที่ 6 และ 7 แสดงจำนวนรวมและอัตราร้อยละของวิ
เศษณานุกรมประโยคบอกเวลาปรากฏในงานแปล และช่องที่ 8 และ 9 แสดงจำนวนและอัตราร้อยละ
ของวิเศษณานุกรมประโยคบอกเวลาโครงสร้างประเภทอื่นๆ ที่ปรากฏในงานแปล

ตารางที่ 17 ความถี่ของการปรากฏวิเศษณ์ประโยคบอกเวลาโครงสร้างประเภทอื่นๆ
ในบทความที่คนไทยเขียน และบทความที่แปลจากภาษาอังกฤษ

ปีพ.ศ.	บทความที่คนไทยเขียน				บทความที่แปลจากภาษาอังกฤษ			
	ผลรวม วิเศษณ์บอกเวลา		โครงสร้างอื่นๆ		ผลรวม วิเศษณ์บอกเวลา		โครงสร้างอื่นๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2445	95	100	8	8.42	107	100	15	14.02
2455	87	100	15	17.24	84	100	18	21.43
2465	80	100	9	11.25	57	100	11	19.3
2475	83	100	8	9.64	63	100	24	38.09
2485	81	100	25	30.86	60	100	6	10
2495	79	100	17	21.52	71	100	19	26.76
2505	88	100	13	14.77	60	100	21	35
2515	68	100	7	10.29	78	100	23	35.9
2525	66	100	16	24.24	78	100	42	53.85
2535	57	100	20	35.09	47	100	12	25.53
ผลเฉลี่ย	784	100	138	17.6	705	100	196	27.8

$$\chi^2 = 40.95$$

$$d.f. = 9$$

$$p < 0.01$$

* โครงสร้างประเภทอื่นๆ หมายถึง ประเภทโครงสร้างคุณูประโยคขยายคำนาม
เกี่ยวกับเวลา + ประเภทโครงสร้างประโยค
เต็มเต็ม + ประเภทผสม

จากตารางที่ 17 เมื่อดูจากแต่ละช่วง 10 ปี จะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่แล้ว อัตราการปรากฏของโครงสร้างประเภทอื่นๆ ในงานเขียนนั้น จะต่ำกว่าในงานแปล กล่าวคือ ในช่วงปี พ.ศ. 2445 ถึงช่วงปีพ.ศ. 2475 อัตราการปรากฏของโครงสร้างประเภทอื่นๆ ในงานเขียนต่ำกว่าในงานแปล ประมาณตั้งแต่ 5-29% โดยเฉพาะในช่วงปีพ.ศ. 2475 ที่อัตราการปรากฏของโครงสร้างประเภทอื่นๆ ในงานเขียนมีเพียง 9% แต่ในงานแปลมีอัตราการปรากฏถึงประมาณ 38% ในช่วงปีพ.ศ. 2495 ถึงช่วงปีพ.ศ. 2525 ก็เช่นกัน อัตราการปรากฏของโครงสร้างประเภทอื่นๆ ในงานเขียนมีพิสัยตั้งแต่ประมาณ 10-24% แต่ในงานแปล อัตราการปรากฏมีพิสัยตั้งแต่ประมาณ 26-54% ซึ่งเป็นอัตราการปรากฏที่มากกว่าประมาณเกือบ 2 เท่าตัว และเมื่อเปรียบเทียบผลเฉลี่ย ก็จะพบว่า อัตราการปรากฏของโครงสร้างประเภทอื่นๆ ในงานแปลมากกว่าในงานเขียน

เมื่อใช้การทดสอบไค-สแควร์ ตรวจสอบความสัมพันธ์ ระหว่างความถี่ของการปรากฏโครงสร้างประเภทอื่นๆ ในงานเขียนกับในงานแปล ปรากฏว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้จากตารางที่ 17 คือ 40.95 มากกว่าค่า χ^2 จากตาราง (critical value of chi-square=21.6660) แสดงว่า ความถี่ของการปรากฏโครงสร้างประเภทอื่นๆ ซึ่งได้แก่ ประเภทโครงสร้างพจนานุกรม ประเภทโครงสร้างประโยคเต็มเต็ม และประเภทผสม ในงานเขียนกับในงานแปล มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ (p) ที่ตั้งไว้ 0.01 หมายความว่า ความถี่ของการปรากฏโครงสร้างประเภทอื่นๆ ในงานเขียนกับในงานแปลมีความสัมพันธ์กัน

กล่าวโดยสรุป คือ ความถี่ของการปรากฏวิเศษณูประโยคบอกเวลาโครงสร้างประเภทอื่นๆ ในงานแปลมีมากกว่าในงานเขียน และความถี่ของการปรากฏโครงสร้างประเภทอื่นๆ ในงานเขียนกับในงานแปลมีความสัมพันธ์กัน จึงอาจกล่าวได้ว่า จำนวนวิเศษณูประโยคบอกเวลาประเภทโครงสร้างพจนานุกรมประโยคขยายคำนามเกี่ยวกับเวลา ประเภทโครงสร้างประโยคเต็มเต็ม และประเภทผสมที่แตกต่างกันนั้นเป็นผลมาจากการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

7.4 สรุป

7.4.1 ประเภทของวิเศษณูประโยคบอกเวลา ที่ปรากฏในงานเขียนกับในงานแปล มีจำนวน 5 ประเภทเท่ากัน คือ วิเศษณูประโยคบอกเวลาเดียวกัน บอกเวลาเริ่มต้น บอกเวลาสิ้นสุด บอกเวลาก่อน และบอกเวลาภายหลัง

7.4.2 ความถี่ของการปรากฏวิเศษณูประโยคบอกเวลาในงานเขียนกับในงานแปลอาจ

จะแตกต่างกัน แต่จำนวนวิเศษณูประโยคบอกเวลาที่แตกต่างกัน ไม่ได้เป็นผลมาจากการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

7.4.3 โครงสร้างของวิเศษณูประโยคบอกเวลา ที่ปรากฏในงานเขียนกับในงานแปลมีจำนวนเท่ากัน คือ 4 ประเภท ได้แก่ ประเภทโครงสร้างประโยคย่อย ประเภทโครงสร้างพจนานุกรม ประโยคขยายคำนามเกี่ยวกับเวลา ประเภทโครงสร้างประโยคเติมเต็ม และประเภทผสม ความถี่ของการปรากฏโครงสร้างประโยคย่อยในงานเขียนกับในงานแปลอาจจะแตกต่างกัน แต่ไม่ได้เป็นผลมาจากการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย แต่ความถี่ของการปรากฏโครงสร้างประเภทอื่นๆ คือ ประเภทโครงสร้างพจนานุกรม ประโยคขยายคำนามเกี่ยวกับเวลา ประเภทโครงสร้างประโยคเติมเต็ม และประเภทผสม ในงานเขียนกับในงานแปลนั้นแตกต่างกัน และจำนวนที่แตกต่างกันนี้ เป็นผลมาจากการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย